

Formanden (Berg): Det er mig, som har at afgjøre dette. Jeg skal indrømme, at det ærede Medlem ogsaa i Gaar fjernede sig fra Sagen, men det berettiger ikke det ærede Medlem til i Dag at fjerne sig endnu videre fra den.

Dinesen: Jeg erkjender, at det, som den høitærede Formand . . .

Formanden (Berg): Det ærede Medlem bedes at fortsætte Sagen!

Dinesen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) udtalte blandt Andet i sit Foredrag, idet han henholdt sig til den foreliggende Sag, at selv om den nuværende Regjering kom med et Lovforslag paa det Omraade, som Taler er om i Diebliffet, der tilfredsstillende, som han udtrykte sig, hvad Arbejderne maatte ønske og kræve, saa var det sandsynligt, at de alligevel ikke vilde stemme for et saadant Forslag, idet de fandt det urigtigt at tage imod den ene Procent af, hvad de maatte ønske og kræve, naar de ikke samtidig kunde sikke sig, at de fik de 99 Procent af, hvad de kunde gjøre Fordring paa. Dette forekommer mig at være et Vidnesbyrd for, at vi ere meget langt fra at kunne komme til at gennemføre Noget, og at den Agitation, som de Herrer arbeide i har til Formaal at fortsætte Stadsningen af Sagerne i en længere Fremtid.

Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), der ogsaa rettede en Del Bemærkninger til mig, maa jeg sige, at han ikke er til Stede, gjøre et Par Bemærkninger. Den ene er den, at jeg vil værge mig mod en bestemt Ytring af ham, fordi denne er urigtig, nemlig da han i sin Tale tillagde mig, at naar jeg, som han udtrykte sig, gik her fra Salen, saa gik jeg hen og skrev i en lille Avis Betragtninger over, hvad han eller Andre udtalte. Jeg gjør mig ikke skyldig i noget Saadant, fordi jeg anser det for at være urigtigt, lige urigtigt, enten denne Slags rent personlige Omtale kommer frem fra den ene eller den anden Side. Jeg har Erfaring nok i det politiske Liv til, at jeg maa vide, at hvis jeg foranledigede, at man fra den Side, jeg hører til, gjorde sig skyldig i noget Saadant, opnaaedes derved ikke Andet end at man selvsølgelig gjorde det Samme fra den anden Side, og lige saa vel som jeg kunde lade det gaa ud over mine Modstandere, kunde jeg vide, at mine Modstandere til Gjengæld vilde lade det gaa ud over mig. Det kunne de nu gjøre alligevel; det

bliver deres egen Sag, men jeg tror, at man gjør bedst i at holde sig borte derfra, og kunde man have nogen Indflydelse paa Pressen, saa at den holdt sig borte fra det, var der vundet Afstiltigt. Andre Bemærkninger af det samme ærede Medlem skal jeg ikke svare paa, da han ikke er til Stede.

Formanden (Berg): Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa, at jeg ikke kan tillade at optage Forhandlingerne om Replikstiftet i Gaar, som allerede da laa fjernt fra den omhandlede Sag, og som ikke har Noget med Dagsordenen i Dag at gjøre. Jeg siger dette som en almindelig Bemærkning, og det glæder mig, at den ærede Taler selv erklærede, at han ikke vil fortsætte med den Slags Udenomsbemærkninger.

Dinesen: Da den sidste ærede Taler, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), jo væsentlig har svaret paa en enkelt Ytring, som fremkom fra den ærede Ordfører og Forslagsstiller (Bojsen), kan jeg maafe undlade at omtale den; men da det dog formentlig hører til Sagen, saaledes som den er Gjenstand for Omtale i dette Diebliff, skal jeg dog gjøre nogle Bemærkninger. Den ærede Ordfører udtalte, at Oppositionen var enig nok og stærk nok til, at man paa den Enighed, der er til Stede blandt den, kan bygge paa Fremtiden, og han henviste senere i sin Tale til det Program, der er affattet for 14 Aar siden, (Afbrydelse af Bojsen) og som han nu siger, at jeg ogsaa har underskrevet, hvilket jeg vedkjender mig. Jeg har et Exemplar af det hos mig, hvad jeg i Reglen har ved en saadan Leilighed. De Herrer fra den anden Side vide, at jeg har Ord for, at jeg har min Kramkiste i Orden! Jeg deler ikke den ærede Ordførers Mening om, at denne Opposition er enig nok om de store Spørgsmaal eller stærk nok til, at Fremtiden kan bygges paa denne Enighed. Vi have set altfor mange Udslag af dens Mangel paa Enighed naar det kom til Stykket og der skulde gennemføres Noget. Selv en saa lille Sag som den følgende paa Dagsordenen om Koncession paa forskellige Sernbaner, som forelaa forrige Samling, var af en saadan Natur, at, da vi behandlede den, viste det sig, at man var saa uenig, at det var temmelig aabenbart, at der ingen Lov kunde komme ud. Oppositionen delte sig i mange Mindretal, saa at der, naar de vilde have fastholdt deres Standpunkt, ikke kunde gennemføres nogen Lov.